

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců JUDr. Ing. Viery Horčicové a Mgr. Jana Kašpara v právní věci žalobce: **MOVITA s.r.o.**, se sídlem Dr. Absolona 132, Fryšták, IČ 26284464, zast. Vlastislavem Kubiczkem, advokátem se sídlem Smetanovo nám. 1, Ostrava – Moravská Ostrava, proti žalovanému: **Česká obchodní inspekce, ústřední inspektorát**, se sídlem Štěpánská 15, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí ústřední ředitelky České obchodní inspekce ze dne 23.4.2009, čj. ČOI 8771/2009/0120/1000/2009/Vo/Št,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného uvedeného v záhlaví, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí České obchodní inspekce - Inspektorát Středočeský a Hl. město Praha ze dne 23.2.2009, č.j. 311/11- 10-08, kterým byla žalobci uložena pokuta ve výši 50.000,-Kč a povinnost uhradit náklady řízení v částce 1.000,-Kč.

Žalobce v jediné žalobní námitce uvádí, že Česká obchodní inspekce - Inspektorát Středočeský a Hl. město Praha na základě kontroly ze dne 13.8.2008 provedené v čerpací stanici LPG, Plzeňská 130n, Praha 5 - Motol zjistila, že vzorek prodáváného ropného plynu LPG nesplňuje jakost stanovenou v § 4 odst. 9 vyhlášky č. 229/2004 Sb., a jeho prodejem, který odporuje ust. § 3 odst. 1 zákona č.311/2006 Sb., o pohonných hmotách, se žalobce dopustil správního deliktu podle ust. § 9 odst. 1. písm. b) téhož zákona. Prvoinstanční orgán své rozhodnutí zdůvodnil tím, že na základě kontroly bylo zjištěno, že odebraný vzorek zkapalněného plynu LPG neodpovídá jakostí podmínkám stanovená v § 4 odst. 9 vyhlášky č.

229/2004 Sb., a jeho prodejem se žalobce dopustil správního deliktu dle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách. Žalobce v odvolání uvedl, že mu nebyl poskytnut vzorek za účelem provedení vlastního rozboru. Žalobce je přesvědčen, že žalovaný jakož i orgán rozhodující v předchozím řízení postupovali v rozporu s platnou právní úpravou, v důsledku čehož je řízení postiženo vadou, neboť žalobci v souvislosti s kontrolním odběrem vzorku nebyl poskytnut samostatný vzorek za účelem provedení vlastního rozboru, který by mohl případně konfrontovat se závěry rozboru předloženého rozhodujícím orgánem. Žalobce si je vědom platné právní úpravy, která povinnost provedení odběru více než jednoho vzorku, neukládá, ale s takovýmto postupem žalobce „jednoznačně nesouhlasí“. „Žalobce nevidí důvod, proč by nemohl být, jako v případě benzínu a nafty, proveden další odběr. V těchto případech je tak kontrolovanému subjektu dána možnost ověřit si samostatně kvalitu kontrolovaného vzorku a případně je konfrontovat se závěry předloženým kontrolním orgánem. V daném případě v duchu platných právních předpisů kontrolovaný subjekt takovouto možnost nemá a nezbývá mu, než jen pasivně přijímat skutečnosti sdělené tvrzené kontrolním orgánem. Žalobce je tedy přesvědčen, že i když odebírání více než jednoho vzorku u zkapalněných ropných plynů LPG nemá právní oporu, tak tento postup je v rozporu s principy správního řízení, kdy možnost aktivní obrany kontrolovaného je v souvislosti s povahou kontrolovaného produktu omezena na samotné minimum.“ Absurdní se žalobci jeví situace, kdy v případě benzínu a nafty možnost provedení vlastního rozboru je standardní a v případě zkapalněných ropných plynů LPG nikoliv. Argument žalovaného, „že žalobce mohl sám provést odběr vzorku za účelem provedení kontroly považuje žalobce za nešťastný a nedělá si iluze o tom, jak by se kontrolní orgán stavěl k výsledkům rozboru provedeného kontrolovaným, zvláště pokud by odporovaly výsledkům zjištěným kontrolním orgánem.“

Pro uvedenou vadu řízení žalobce navrhuje, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že nadále považuje jednání žalobce za protiprávní. Žalobce prodal zkapalněný ropný plyn LPG, který nesplňoval požadavky na jakost stanovené v ust. § 4 odst. 9 vyhlášky č. 229/2004 Sb., ČSN 589 (2004) v ukazateli oktanového čísla motorovou metodou, jehož minimální hodnota při zahrnutí nejistoty měření je 88,8, kdežto zjištěná hodnota tohoto ukazatele byla 87,7. K námitce žalobce uvádějící, že mu nebyl poskytnut další vzorek odebraný při kontrole a ten tak nemohl provést vlastní rozbor, a konfrontovat jej případně se závěry rozboru předloženého rozhodujícím správním orgánem, žalovaný uvedl, že při kontrole byl odebrán jeden vzorek do jedné vzorkovnice, neboť u zkapalněného ropného plynu LPG povinnost odebrat vícero vzorků nemá oporu v zákoně ani prováděcích předpisech ani v dané technické normě ČSN EN ISO 4257. Žalobce byl obeznámen o odběru vzorku i dni kontroly a mohl proto odebrat vlastní vzorek k provedení nezávislé kontroly. Rozbor odebraného vzorku provedl Ústav paliv a maziv, jakožto nezávislý a nestranný orgán. Žalovaný nemá důvod takový rozbor zpochybňovat, což neznámá, že pokud by kontrolovaná osoba provedla vlastní odběr ze stejného zkapalněného ropného plynu LPG odebraného dne 13.8.2009, a výsledky by byly odlišné, že by k nim správní orgán nepřihlížel.

Městský soud v Praze žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přezkoumal v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. O věci přitom rozhodl bez jednání, neboť s tím oba účastníci řízení souhlasili, resp. nevyslovili ve stanovené lhůtě nesouhlas.

Žalobce v žalobě zpochybnil postup správního orgánu při provádění kontroly, když při kontrole byl odebrán pouze jeden vzorek pro rozbor, přičemž žalobce má zato, že mu měl být poskytnut vzorek další, přestože, jak sám uvádí v žalobě, takovou povinnost správnímu orgánu provádějícímu kontrolu žádný právní předpis neukládá. V žalobě žalobce neuvádí žádný právní předpis, jehož porušení se měl kontrolující správní orgán dopustit, ale domnívá se, že tento postup je „v rozporu s principy správního řízení“, kdy možnost aktivní obrany kontrolovaného subjektu je omezena na minimum, a tohoto důvodu žalobce požadoval, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil pro vady řízení.

Soud takto uplatněnou žalobní námitku, jejímž rozsahem je vázán, přezkoumal a neshledal v tvrzeném jednání správního orgánu provádějícího kontrolu žádné porušení právních předpisů. Povinnost odebrat více než jeden vzorek žádný právní předpis neukládá, a neukládá jej ani závazná norma ČSN EN ISO 4257, podle které se odběr vzorku provádí. Soud proto nemůže ani konstatovat vadu řízení spočívající v porušení právních předpisů, když žádný právní předpis porušen nebyl, což ani žalobce nezpochybňuje. Který z principů správního řízení byl porušen, žalobce neuvádí.

Ze správního spisu předloženého soudem žalovaným vyplývá, že dle Protokolu o odběru vzorku pohonných hmot, sepsaného dne 13.8.2008 čj. 10-163-08, byl vzorek odebrán odbornou pracovnící Ústavu paliv a maziv paní D. za přítomnosti inspektorů P. a K. (také dle Kontrolního protokolu, číslo akce-98 PK001), a podle Protokolu o odběru (i dle Kontrolního protokolu, číslo akce-98 PK001) byl odběru vzorku přítomen pracovník žalobce pan R.V., který oba protokoly podepsal. Vzorek byl dle Úředního záznamu o předání vzorku, dodán Ústavu paliv a maziv k rozboru. Na základě Sdělení kontrolované osobě o provedené kontrole (doručeného žalobci dne 15.8.2008 – dle doručky založené v správním spise) byl žalobce rovněž seznámen s provedenou kontrolou a se skutečností, že byl dne 13.8.2008 odebrán vzorek. V této době až do dodání další dodávky zkapalněného ropného plynu LPG (tj. od 15 do 19.8.2008) mohl žalobce odebrat další vzorky a zajistit si provedení jejich rozboru u nezávislého subjektu. V tomto smyslu se s žalobní námitkou, která byla uplatněna i v rámci odvolání vypořádal i žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí.

Domněnka žalobce vyjádřená v žalobě, že žalovaný by k rozboru vzorku odebraného žalobcem nepřihlížel, není ničím podložena. Naopak správní orgán je podle ust. § 51 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, jakož i dle základních zásad správního řízení (§ 3 správního řádu), povinen se zabývat všemi účastníky předloženými důkazy a pokud se rozhodne k nim nepřihlížet musí přezkoumatelným způsobem odůvodnit, proč se tak učinil.

Žalobce měl tedy možnost si odebrat vlastní vzorek, samozřejmě z téže dodávky, z které byl odebrán kontrolovaný vzorek, a nechat si provést rozbor nezávislým subjektem; takovým důkazem by musel správní orgán zabývat.

Vzhledem k uvedenému se soud nemohl ztotožnit s námitkou uplatněnou v žalobě a nemohl než konstatovat, že žalovaný vydal rozhodnutí v souladu se zákonem, a protože soud neshledal ani takové vady řízení, které by mohly mít z procesního hlediska vliv na nezákonnost napadeného rozhodnutí, žalobu podle ust. § 78 odst. 7 zák.č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“), jako nedůvodnou zamítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost za podmínek uvedených v ustanovení § 102 a násl. s.ř.s., a to ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozsudku. Kasační stížnost se podává u Městského soudu v Praze, rozhodovat o ní přísluší Nejvyššímu správnímu soudu. Stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 s.ř.s.).

V Praze dne 7.12. 2011

Mgr. Jana Brothánková , v.r.
předsedkyně senátu